

"Zulüm devam etmez, küfür devam eder." cümlesini açar mısınız?

Küfür ile zulüm birbirinden ayrı iki kavram. Ancak kimi zaman biri diğerinin yerinde de kullanılabilir. **Her küfür zulümdür. Ancak her zulüm, küfür değildir.** "**Şirk büyük bir zulümdür**" ayetinden de bunu anlıyoruz. Yapılan zulüm eğer dinsizlik adına yapılıyorsa o zulüm değil, küfürdür. Eğer dinsiz bir şahıs veya bir zümre, küfür ve dinsizlik hesabına değil de, menfaat ve çıkar gibi başka sebeplerle zulüm yaparsa bu da zulüm olur. Fakat, Küfür olmaz.

Küfür ve küfür hesabına yapılan zulüm ise, ayetin ifadesiyle büyük bir cinayettir. Büyük cinayetler ve kabahatler ise büyük mahkemelere bırakılır. Küfür ve dinsizlik hesabına yapılmayan zulümler ise inkâr ve şirke nisbeten daha küçük olduğundan cezası dünyada peşin veriliyor. Nasıl ki, küçük kabahatleri işleyenlerin nahiyelerde cezaları verilir, büyük kabahatleri de büyük mahkemelere gönderilir. Öyle de, ehl-i îmânın ve has dostların hükmen küçük hataları, çabuk onları temizlemek için, kısmen dünyada ve süraten verilir. Ehl-i dalaletin cinayetleri o kadar büyüktür ki, kısacık hayat-ı dünyeviyeye cezaları sığmadığından, mukteza-i adalet olarak alem-i bekadaki Mahkeme-i Kübraya havale edildiği için, ekseriyetle burada cezaya çarptılmıyorlar.

Ve yine bediüzzamanın; "**Zulüm nevinden ilişen mülhidler, bu dünyada tokatını yiyecekler ve kısmen yiyorlar; ve zındıka ve dalâlet hesâbına ilişenler çabuk tokat yemeyip tehir ediliyorlar**" gibi ifadeleri de gösteriyor ki, ilişmeleri eğer zulüm nevindeyse tokatlarını yiyeceklerdir. Zalimin cezalandırılmasını illa zahir bir mağlubiyet ve musibet şeklindedeyse algılamamak gerekir.

Üstadımızın aşağıdaki ifadeleri dünyada zalimin çok farklı şekilde cezalandırıldığını bize gösteriyor:

"Nev-i beşer, bu son Harb-i Umuminin eşedd-i zulüm ve eşedd-i istibdâdı ile ve merhametsiz tahribâtı ile; ve bir tek düşmanın yüzünden yüzer mâsumu perişan etmesiyle; ve mağlûpların dehşetli me'yusiyetleriyle; ve gâliplerin dehşetli telâş ve hâkimiyetlerini muhâfaza ve büyük tahribâtlarını tâmir edememelerinden gelen dehşetli vicdan azablarıyla..."(1)

Bu gibi ifadeler gösteriyor ki, zalimlere gelen musibetler sadece maddi değil, belki daha büyük azap olarak manevi de olabilir.

---

(1) bk. [Emirdağ Lahikası-I 191. Mektup.](#)